

" ...

II. İTİRAZIN GEREKÇESİ :

Mahkemenin itiraz yazısı şöyledir :

"A) Sanıklar Zahir Kaylı ve Tayyip Artan haklarında görevli jandarmaların dur emrine itaatsizlik ettiklerinden bahisle 17/3/1975 tarihli iddianame ile dava açılmış ve yapılan duruşma sonunda Solhan Sulh Ceza Mahkemesinin 27/10/1975 tarihli kararı ile sanıkların suçların subutu halinde T.C.K. nun 526 ncı maddesine göre değil de 260 ıncı maddesi gereğince tecziyeleri gerektiğinden T.C.K. nun 526 ncı maddesine göre açılan davada sanıkların beraatına karar verilmiştir.

Kararın kesinleşmesinden sonra bu kez Solhan C. Savcılığı 16/2/1976 tarihli iddianame ile her iki sanık hakkında T.C.K. nunn 260 ıncı maddesi gereğince cezalandırılmaları talebiyle Asliye Ceza Mahkemesine dava açmıştır. Bu mahkemede yapılan duruşma sonunda verilen 20/10/1976 tarihli kararlar her iki sanığın beraatlarına karar verilmiştir.

Üst Bingöl C. Savcılığının temyizi üzerine Yargıtay 4 üncü Ceza Dairesi 7/2/1977 tarihli ilamıyla hüküm, "davanın Sulh Ceza Mahkemesinde görüleceği düşünülmeden duruşmaya devamla hüküm tesisi yersiz olduğundan bozulmasına" karar vermiştir.

Solhan Asliye Ceza Mahkemesince bozmaya uyularak verilen 25/5/1977 tarihli görevsizlik kararı ile dosya görevli Solhan Sulh Ceza Mahkemesine gönderilmiştir.

Solhan Sulh Ceza Mahkemesinde verilen 27/7/1977 tarihli kararda "Sanıklar hakkında verilmiş bir beraat hükmü bulunduğundan CMUK. nun 253/2. maddesi gereğince davanın reddi" cihetine gidilmiş bu karar verilirken hükmün sanıklar aleyhine bir durum yaratmadığı ve 1/12/1975 tarihinden sonraki işlem ve kararlardaki usule aykırı durumlar gözönüne alınıp davanın daha fazla sürüncemede kalmaması gayesiyle adli aravermede hüküm tesis edilmiştir.

Verilen bu hüküm Yargıtay C. Başsavcılığının bozma isteyen tebliğnamesi (Ek 1) üzerine Yargıtay 2 nci Ceza Dairesinin 29/11/1977 tarih ve 7479 sayılı ilâmı (Ek 2) ile "CMUK. nun 423 üncü maddesine muhalefet edildiği" gerekçesiyle bozulmuştur. Mahkeme 28/3/1977 tarihli ara kararında (Ek 3) bozmaya uyulmasına karar vermiş ve böylece CMUK. nun 423. maddesi, bu davada uygulanacak kanun maddesi arasına girmiştir.

B) ANAYASA'YA AYKIRILIK DURUMU

Anayasa'mızın 6 ncı maddesinde yürütme görevinin kanunlar çerçevesinde Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından yerine getirileceği belirtilmiş yargı yetkisini de Anayasa'nın 7 nci maddesi gereğince Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı hüküm altına alınmıştır.

Anayasa gereğince yürütme ve yargı yetkilerinin ayrı olmasına rağmen CMUK. nun 423/2 nci maddesinde Adliye Vekâletinin her iki görevi birden üstlenmesi durumu ortaya çıkmış olup bu durum Anayasa'mızın 6 ve 7 nci maddelerine aykırıdır.

Esas Sayısı:1978/29

Karar Sayısı:1978/32

Ayrıca Anayasa'nın 132 nci maddesinde mahkemelerin bağımsızlığı esas alınırken hiçbir organ, makam, merci veya kişi yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez, genelge gönderemez, tavsiye ve telkinde bulunamaz şeklinde hüküm altına alınmıştır.

CMUK. nun 423 üncü maddesinde belirtilen hazırlık tahkikatı, ilk tahkikat, mevkuflu işlere ait duruşmalar vesair acele sayılacak hususlar mahkemelerin idarî işlemleri olmayıp yargı yetkisinin kullanılmasından ibarettir. Bu durumda Adalet Bakanlığının bu yargı yetkisinin kullanılması sırasında mahkemelerin ne suretle görevlerini ifa edeceklerini tayin etmesi hâkimlere ve mahkemelere müdahale niteliğinde olup yargı görevinin bağımsızlığı prensibine de aykırıdır.

SONUÇ:

Yukarıda açıklandığı gibi CMUK. nun 423 üncü maddesinin ikinci fıkrası Anaya'mızın 6, 7 ve 132. maddelerine aykırı olduğundan Anayasa'nın 151 inci maddesi gereğince Anayasa'ya aykırılık durumunun incelenerek bir hüküm verilmesi için dosyanın içinde bulunan suretler ve gerekçemiz yüksek Mahkemeye arz olunur.""